

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 299/2018
06.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 36/18 од 28.02.2018. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Лесковцу Кж 381/17 од 23.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 36/18 од 28.02.2018. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 381/17 од 23.11.2017. године повређен кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. КЗ и члана 50. став 3. тачка 5. КЗ у корист окривљеног.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 1011/13 од 18.09.2013. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 381/17 од 23.11.2017. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу К 1011/13 од 18.09.2013. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Лесковцу окривљеног АА због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом одредби чланова 4, 42, 43, 44, 50, 51, 54, 56. тачка 3. и 57. став 1. тачка 8. КЗ осудио на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности

пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз 36/18 од 28.02.2018. године, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. КЗ и члана 50. став 3. тачка 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаном правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. и 50. став 3. тачка 5. КЗ сходно члану 492. став 1. тачка 3) у вези члана 493. ЗКП утврди повреду закона у корист окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, достављен браниоцу окривљеног АА, адвокату Тањи Божиловић, и након што је Републички јавни тужилац сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП обавештен о седници већа, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, на којој је рамотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 36/18 од 28.02.2018. године, је основан.

Одредбом члана 203. став 1. КЗ прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном или затвором до три године.

Одредбом члана 57. став 3. КЗ прописано је да се изузетно од става 1. овог члана не може ублажити казна учиниоцу кривичног дела који је раније осуђиван за исто кривично дело.

Одредбом члана 50. став 3. тачка 5. КЗ прописано је да се новчана казна као главна казна изриче у следећим износима и то најмање у износу од 100.000,00 динара за кривична дела за која се може изрећи казна затвора до три године.

Како се из списка предмета утврђује да је окривљени АА раније осуђиван и то пресудом Основног суда у Лесковцу К 2062/10 од 15.04.2013. године због кривичног дела изнуда из члана 214. став 1. КЗ, а које је окривљени извршио пре кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и која је постала правноснажна дана 12.11.2013. године, као и да кривично дело изнуда из члана 214. став 1. КЗ спада у групу кривичних дела против имовине из главе XXI Кривичног законика у коју групу кривичних дела спада и кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, дакле, оба кривична дела спадају у исту групу кривичних дела и самим тим представљају истоврсна кривична дела, то се, по оцени Врховног касационог суда, основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепени суд осудивши окривљеног за предметно кривично дело испод законом прописаног минимума напред цитираним члановима 50. став 3. тачка

5. и 57. став 3. КЗ повредио забрану ублажавања казне за извршиоца истоврсних кривичних дела.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 36/18 од 28.02.2018. године и утврдио да је правноснажном пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 381/17 од 23.11.2017. године повређен кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 57. став 3. и члана 50. став 3. тачка 5. КЗ у корист окривљеног не дирајући у правноснажност побијане пресуде.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.